

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

menneske uden netop i det at tage imod og videreudvikle den kultur, vi er en del af. Derfor vurderer jeg ikke et land eller en periode efter bare den daglige lykke for individerne i samfundet, men også efter det bidrag, som landet og perioden giver civilisationen“.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Jeg er glad for den meget klare udtalelse af ministeren om det spørgsmål, jeg rejste om forholdet mellem folketing og radio, men det, ministeren sagde heroppe, var jo svar på noget lidt andet end det indtryk, man måtte få af ministerens tale, fordi ministeren i sin redegørelse gav indtryk af, at der var noget, der skulle ændres i det hidtidige forhold, idet ministeren siger, at den kontakt trænger til at blive styrket. Det er disse bemærkninger sammen med forskellige andre, skal vi sige begivenheder under det nuværende lidt hårde flertal, eller skal vi sige det nuværende flertals lidt hårde fremfærd, der har givet anledning til forståelig uro. Men jeg må altså forstå ministerens udtalelser sådan, at ministeren ikke har ønsket, at der skulle ske nogen ændring, sådan som det egentlig fremgik af redegørelsen. Og så kan jeg for min del være beroliget.

Bodil Koch: Nu har vi jo drøftet meget, og jeg har da også selv været med til at fremhæve alle de komplicerede forhold, hvor kulturpolitikken skyder sig ind, boligspørgsmål og alle disse sociale, uddannelsesmæssige spørgsmål osv. Alligevel, mens jeg sad og hørte på, at nu skulle diskussionen om kulturministeriets lovområde løbe, kom den gamle kulturminister op i én, og jeg mindedes, hvordan man gang på gang næsten med smerte følte, at man løb på en mur med opgaver, som man vidste skulle løses. Jeg tænker på det kgl. teater, jeg tænker på nationalmuseet, jeg tænker på arkiverne og den tilstand, mange af arkiverne er i. Vi må jo ikke midt i hele det sociale, menneskelige aspekt, som er uløseligt forbundet med kulturpolitik, glemme, at man som kulturminister er sat til at værne et ganske bestemt område, og jeg mener, at i et velfærdssamfund som vort må man tage

fat på nogle af de opgaver, der har ligget og rumlet, jeg ved ikke igennem hvor mange år. Jeg tør vædde på, at nationalteatrene i Moskva og i Prag nok skal blive holdt bedre og værnet mere om end vore.

Sigsgaard: Også jeg takker for ministerens svar og specielt for svaret vedrørende radio og TV. Jeg skal kun beklage, at ministeren, så vidt jeg hørte, ikke så sig i stand til at tage samme klare stilling imod reklame i TV som tidligere.

Ministeren havde i øvrigt forstået mit første indlæg sådan, at jeg havde den opfattelse af kulturpolitik, at det hele egentlig var meget let, for der var ikke rigtig noget at gøre nu, og man kunne sætte sig og vente med hænderne i skødet på, at vi engang fik et socialistisk system. Jeg må have udtrykt mig uklart, for jeg har ikke sagt noget sådant. Jeg har derimod sagt, at der er grænser for, hvor langt vi kan komme i det eksisterende samfundssystem, og at den målsætning, jeg ridsede op, kun fuldt ud kan realiseres i et andet system, i et socialistisk system. Jeg har ikke sagt, at opgaverne vil blive løst i et socialistisk system; det afhænger selvfølgelig af, hvordan systemet udformes. Mange socialistiske systemer er autoritære og beskærer menneskers frihed på en helt uacceptabel måde. Målsætningerne kan ikke realiseres i sådanne systemer, og jeg har naturligvis intet ønske om, at nogen skal leve under sådanne systemer. Der er ingen tvivl om, at det nuværende system vil blive ændret. Der er på den baggrund lidt for meget tilbøjelighed til ligesom at betragte det eksisterende som evigt og ufor-gængeligt.

Jeg beklager i øvrigt, at ministeren har forstået mig sådan, at jeg ligesom prøver på at slippe lidt billigt om ved det, ved bare at sætte mig ned og vente på, at himlen, eller hvem ved jeg, skal give os et fremtidigt paradys, hvor alle vores gode ønsker kan opfyldes. Men det gør det altså nødvendigt for mig at understrege, at jeg ikke har sympati for politisk at sidde med hænderne i skødet, og når jeg tager ordet her i salen, er det i almindelighed for at kritisere, at der på det ene eller andet område sker for lidt. Jeg pegede altså tværtimod i mit indlæg på en række reformer, der bør arbejdes for nu,